

Eko och Röster

av

nästan blinde

C. G. Jönsson

Miste synförmågan år 1902
genom en järnbit, som in-
trängde i ögat och uttogs
med magnet.

Eftertryck förbjudes och beifras, enligt
tryckfrihetsförordningen stadgad påföljd

Pris 25 öre

SVA acc. nr. 1485:55.....

Den blindes sång.

Melodi: Elfsborgsvisan.

Nu skall jag sjunga en sorgesång,
Om lyssna ni vill denna gång,
Ty tåren fuktar ännu min kind,
Då än jag minns hur jag blev blind.

På Nordhemsgatan jag gick en dag,
Och glad och lycklig var alltid jag,
Ej tänkte jag då det minsta på
Att mig olyckan skulle nå.

Som jag då framåt på gatan går
En skärf i ögat jag plötsligt får.
Det skar, det sved rent förfärligt då,
Så att jag knappast kunde gå.

Jag fällde tårar på bleknad kind,
Ty läkar'n sade att jag blef blind:
Men jag skall rädda om räddas kan
Det andra ögat, arme man.

Men nerven skador på detta fick,
Också, så skumt det blef för min blick,
Och nu åt smärtan jag luft vill ge,
Ty jag kan knappast dagen se.

Jag hem och maka i livet har
Och detta kanske min lycka var,
Ty de till Gud bedja jämnt för mig.
Att ljus må bli min lefnadsstig.

Och nu mitt öde jag ödmjukt bär
Ty det en pröfning av Gud väl är.
På honom barmhärtig, mild och stor.
Jag i mitt hjärta tacksamt tror.

Och när så himmelen öppnar sig.
En gång i tiden också för mig,
Då får jag maka och barn också
Bland himlens änglar skåda få.

